

udgør fra 1. januar 1996 ca. 11.000 kr. pr. m² i Københavns Kommune. Det er dog helt andre tal, og andre steder i landet kan man udføre byfornyelsesarbejder til en 5.000-6.000-7.000 kr. pr. m².

At fredede og bevaringsværdige bygninger er undtaget fra den ændrede byrdefordeling, er en rigtig detalje i lovforslaget.

Det gode formål med lovforslaget til trods kan Venstre ikke på nuværende tidspunkt støtte det. Selv om det er kommunerne, der godkender ombygningsarbejdernes størrelse, må det nærmere undersøges, hvor meget det forventelig vil betyde for kommunernes økonomi og dermed for byfornyelsens samlede fremtidige omfang. Dertil kommer, at Folketinget i maj måned i år skal have en debat om byfornyelsen, og regeringen har jo bebudet, at der vil fremkomme et helt nyt forslag til en byfornyelseslov i næste folketingsår.

På den baggrund kan Venstre som nævnt ikke for tiden stemme for lovforslaget.

John Vinther (KF):

Formålet med dette lovforslag, som Fremskridtspartiet har fremsat, er jo at imødegå det forhold, at vi i en række tilfælde – for mange, skulle jeg hilse og sige – har oplevet ombygningsudgifter ved byfornyelse, der er alt for store.

Formålet med lovforslaget kan vi i Det Konservative Folkeparti sådan set fuldt ud tilslutte os. Vi anser det for nødvendigt, at vi nu får gang i debatten om, hvordan vi indretter fremtidens byfornyelse på en sådan måde, at vi på den ene side får maksimal byfornyelse, men på den anden side også indretter systemet sådan, at vi ikke bare bevidstløst og ukritisk pumper penge i byfornyelsen uden hensyntagen til, om det så i det konkrete tilfælde ville overstige udgiften til nybyg.

Der er naturligvis en grænse for, hvornår det ikke længere er rimeligt at byforny, og det burde være ret åbenlyst, at bortset fra de situationer, hvor vi taler om fredede og bevaringsværdige bygninger, burde den overgrænse naturligvis ligge dér, hvor udgiften til byfornyelse overstiger udgiften til nybyg. Det burde være ret logisk.

I det lys hilser vi lovforslaget velkomment som en måde at rejse debatten på, for det er nødvendigt, at vi får lagt en overgrænse.

Jeg kan også forstå – sådan tolkede jeg i hvert fald boligministerens indlæg for kort tid siden –

at boligministeren er enig i, at der skal indlægges en overgrænse, og derfor imødeser vi fra konservativ side med spænding den konference, vi skal have om emnet her i april måned, og den redegørelsesdebat, som kommer i maj måned, hvis jeg ikke tager helt fejl.

Jeg vil på De Konservatives vegne love, at vi vil holde boligministeren fast på ministerens erkendelse af, at der er behov for, at man får indlagt en overgrænse.

Med den samme begrundelse, som hr. Erling Oxdam gav for kort tid siden, kan heller ikke Det Konservative Folkeparti for tiden støtte lovforslaget.

Villy Søvnal (SF):

Fremskridtspartiets lovforslag har som allerede nævnt til hensigt at lægge et loft over de meget dyre byfornyelsesprojekter.

Jeg tror, at forslaget udspringer af de meget dyre byfornyelsesprojekter, der vel primært finder sted i København.

Ideen i lovforslaget er, at der anvendes det rammebeløb, vi kender fra det almennyttige byggeri, tillagt 10 pct., og at det er kommunen og ikke staten, der kommer til at bære merudgiften. Man undtager fredede og bevaringsværdige bygninger fra reglen.

Efter SF's opfattelse er det rimeligt at sætte spørgsmålstejn ved prisen på nogle af de ombygningsudgifter, der gennemføres efter byfornyelsesloven, både ud fra samfundsøkonomiske og så sandelig også ud fra boligsociale synsvinkler.

Vi gjorde i øvrigt allerede, da byfornyelsesloven blev behandlet i Folketinget i denne samling, opmærksom på, at vi trænger til en gennemgribende diskussion af hele byfornyelsen for at sikre, at midlerne anvendes bedst muligt, men også for at sikre, at der tages hensyn til de ønsker, beboerne har, når der byfornys.

I øjeblikket har vi et skræmmende eksempel på, hvor umuligt det kan ende, hvis der ikke tages hensyn til beboernes ønsker, nemlig den byfornyelse, der i øjeblikket er i gang på Vesterbro.

Jeg skal summere de ting op, der efter SF's opfattelse er behov for at få kigget på i sammenhæng, og dermed afviser jeg også at tage et enkelt område ud.

De ting, der efter SF's opfattelse er påtrængende, er følgende:

En styrkelse af beboerdemokratiet, så der ikke kan byfornys på tværs af beboernes ønsker i det